

С Постановление от 30.10.2020 г. на Районна прокуратура – Велико Търново е прекратено наказателното производство срещу Ю. С. Ю. от с. М., общ. Е. за извършено престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК. Представителят на Районна прокуратура – Велико Търново е приел, че са налице основанията на чл. 7..а от НК за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност и за налагане на административно наказание.

В съдебно заседание Районна прокуратура – Велико Търново не се представлява и не взема писмено становище.

В съдебно заседание обвиняемият Ю. С. Ю. не се явява. Същият се представлява от адв. В.Д., който взема становище, че са налице предпоставките на чл. 7..а от НК и обвиняемият следва да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание. Счита, че последното следва да бъде глоба в минимален размер, тъй като обвиняемият е направил самопризнания и е съдействал на органите на досъдебното производство. Освен това последният е с чисто съдебно минало и от извършеното деяние не са настъпили вредни последици.

Съдът, след като обсъди и прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и поотделно и взе предвид становището на страните, прие за установено следното:

Обвиняемият Ю. С. Ю. е с постоянен адрес в с. М., общ. Е., ул. „Ч. и П.“ № Същият е завършил основно образование. Женен е за А.В.Б. и двамата имат едно дете В. Ю. Ю.. Обвиняемият не е осъждан и няма криминалистически регистрации. Не контактува с криминално проявени лица. Ползва се с добро име сред съселяните си в с. М., общ. Е..

Обвиняемият Ю. С. Ю. и съпругата му А.В.Б. живеят и работят във Ф.Р.Г.. Периодично се прибират за кратко в Република България.

До 20.11.2017 г. двамата били регистрирани на адрес във Ф.Р.Г., гр. М., ул. „Л.“ № ***, а от 01.0...201.. г. на адрес във Ф.Р.Г., гр. М., ул. „А.“ № ... В периода от м. ноември 2017 г. до м. септември 201.. г. същите пребивавали във Ф.Р.Г.. След това се прибрали за двадесетина дни в Република България и отново отпътували за Ф.Р.Г.. Там обвиняемият Ю. С. Ю. работел като шофьор, поради което му било необходимо свидетелство за управление на МПС, а срокът на неговото изтичал. При проверка за възможността да си извади свидетелство за управление на МПС - немски образец същият получил разяснение, че ще е необходимо да изчака поне два месеца, за да се получи релевантната информация от Република България. Поради това обвиняемият решил, че ще успее да подмени свидетелството си по-бързо, ако се върне в Република България и там поиска издаването му. По тази причина последният пристигнал в Република България през м. декември 201.. г.

На 19.12.201.. г. обвиняемият Ю. С. Ю. посетил Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Велико Търново. Същият подал заявление за издаване на свидетелство за управление на МПС, тъй като последното изтичало. На същия била предоставена декларация по чл. 151, ал. 5 и ал. 7 от ЗДвП, в която Ю. добросъвестно посочил, че адресът му на пребиваване е на територията на Ф.Р.Г., гр. М., ул. „А.“ № ... Служителят в Сектор „Пътна полиция“ при ОД

на МВР гр. Велико Търново обяснил на обвиняемия, че няма право на издаване на българско свидетелство за управление на МПС, ако има адрес на пребиваване на територията на друга държава - членка на Европейския съюз. Тогава обвиняемият попълнил втора декларация, в която декларирал, че адресът му на пребиваване е в с. М., общ. Е., ул. „П.“ № При извършеното запитване по местоживеее било установено, че последният живее и работи във Ф.Р.Г. и се прибира в с. М., общ. Е. един - два пъти годишно. Било изпратено и запитване чрез Дирекция „Международно и оперативно сътрудничество“ към МВР до компетентните власти във Ф.Р.Г., а заявлението му било анулирано до получаване на отговора.

На 21.12.201.. г. обвиняемият Ю. С. Ю. отпътувал обратно за Ф.Р.Г.. Същият се върнал отново в Република България на 07.02.2019 г. Ю. решил да подаде заявлението си за издаване на свидетелство за управление на МПС в РУ на МВР гр. Е. при ОД на МВР гр. Велико Търново и да посочи, че постоянното му местопребиваване е в Република България, а именно: с. М., общ. Е., ул. „П.“ №

На 11.02.2019 г. обвиняемият посетил служба „Български документи за самоличност“ в РУ на МВР гр. Е. при ОД на МВР гр. Велико Търново и подал заявление за издаване на документ за самоличност на български граждани, на което бил поставен вх. № 7035/11.02.201.. г. и необходимите документи за издаване на свидетелството за управление на МПС. В декларацията по чл. 151, ал. 5 от Закона за движение по пътищата същият вписал и се подписал, че е установил обичайното си пребиваване по смисъла на § 6, т. 46 от Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата в Република България на адрес с. М., общ. Е., ул. „П.“ № Приелият документите служител М.Д.Д. - системен оператор „Български документи за самоличност“ в РУ на МВР гр. Е. при ОД на МВР гр. Велико Търново изрично му разяснила, че следва да е пребивавал в Република България поне 1.5 дни през последните 12 месеца. Обвиняемият Ю. вече знаел това от служителите на ОД на МВР гр. Велико Търново. Освен това текстът на § 6, т. 46 от Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата бил отпечатан на една страница с декларацията. Димитрова му разяснила и наказателната отговорност при попълване на неверни обстоятелства в нея, но Ю. имал необходимост от валидно свидетелство за управление на МПС и съзнателно декларирал като обичайно пребиваване адреса в с. М., общ. Е., ул. „П.“ № Последният упълномощил баща си да получи свидетелството за управление на МПС и на 14.02.201.. г. отново отпътувал за Ф.Р.Г.. Свидетелство за управление на МПС му било издадено на 25.02.201.. г.

По делото е назначена графическа експертиза, като от заключението на вещото лице е видно, че Ю. е написал текста и подписал декларацията по чл. 151, ал. 5 от Закона за движението по пътищата от 11.02.2019 г.

Така описаната фактическа обстановка напълно се подкрепя от събраните по делото доказателства. Точно и категорично се установяват всички факти от значение за правилното му решаване – извършването на деянието, авторството му и обстоятелствата от значение за наказателната отговорност на дееца. Гласните и писмените доказателства в своето единство изясняват пълно, последователно и безпротиворечиво приетата от съда за установена фактическа обстановка.

Съдът приема за установено, че обвиняемият Ю. С. Ю. е осъществил от обективна страна престъпния състав на чл. 313, ал. 1 от НК. Същият на 11.02.2019 г. в гр. Е. потвърдил неистина в писмена декларация, която по силата на чл. 151, ал. 5 от Закона за движението по пътищата се дава пред орган на власт за удостоверяване истинността на някои обстоятелства – представил пред М.Д.Д. – системен оператор „БДС“ в РУ на МВР – Е. в ОД

на МВР – Велико Търново декларация по чл. 151, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, че е установил обичайното си пребиваване по смисъла на § 6, т. 46 от Допълнителните разпоредби на Закона за движението по пътищата в Република България на адрес с. М., ул. „П.“ № ..., когато имал обичайно пребиваване във Ф.Р.Г. на адрес гр. М., ул. „А.“ № ...

Престъплението е от категорията на документните и е формално, т. е. за съставомерността му не е необходимо настъпването на други последици извън деянието. Непосредствен обект на същото са обществените отношения, уредени с установените правила относно създаването, ползването и запазването на документите.

Субект на извършеното престъпление е пълнолетно вмениямо лице. Престъпното деяние е извършено от обвиняемия Ю. С. Ю. при пряк умисъл на вината. Същият е разбирал свойството и значението на извършеното, съзнавал е общественоопасния му характер и последици и е целял тяхното настъпване. Ю. е съзнавал, че потвърждава неистина в декларация по чл. 151, ал. 5 от Закона за движението по пътищата, но въпреки това я подписал, за да удостовери отразените в нея обстоятелства и да се сдобие неправомерно със свидетелство за управление на МПС.

Обществената опасност на обвиняемия Ю. С. Ю. следва да се преценява с оглед на чистото му съдебно минало. Същият не е осъждан за извършени престъпления от общ характер.

Обвиняемият Ю. С. Ю. е с положителна обществена характеристика. Същият се признава за виновен. Дава обяснения на досъдебното производство. Съдейства за изясняване на фактическата обстановка по делото.

Съдът намира, че са налице основанията на чл. 7..а от НК. За извършеното престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба от 100.00 лв. до 300.00 лв. Обвиняемият Ю. С. Ю. към момента на извършване на инкриминираното деяние е с чисто съдебно минало. Освен това към него момент същият не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 7..а от НК. От престъплението не са причинени имуществени вреди.

С оглед на изложеното съдът счита, че обвиняемият Ю. С. Ю. следва да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание – глоба в размер на 1000.00 лв., която да заплати в полза на държавата. Съдът определи размера на наказанието, като отчете наличието на смекчаващи вината обстоятелства. Обвиняемият е с чисто съдебно минало и положителна обществена характеристика. Същият се признава за виновен. Дава обяснения и съдейства за разкриване на обективната истина на досъдебното производство. Ю. е баща на едно ненавършило пълнолетие дете, за което се грижи и издържа. Настоящата инстанция намира, че наложената санкция с така определения размер на наказанието би респектирала дееца Ю. С. Ю. за спазване на законодателството за в бъдеще и ще въздейства възпитателно, както на самия него, така и на останалите членове на обществото.

Причини за извършване на инкриминираното деяние са незачитане и неспазване на установените правила и норми за поведение в обществото от страна на обвиняемия.

Обвиняемият Ю. С. Ю. следва да бъде осъден да заплати направените разноски по делото в размер на 127.05 лв. по сметка на ОД на МВР гр. Велико Търново

В този смисъл съдът постанови решението си.

